21. novembra 2026

Meditačný obsah č. 371

Plody vývoja, ktoré dokázala dosiahnuť ľudská duša, ďalej žijú v duchovnom svete ako slnečná a dostupná substancia. Tvoria Ja človeka, jeho pravú tvár, ktorá sa v pozemskom bytí objavuje len v obzvlášť zriedkavých prípadoch. Prvé blahoslavenstvo mimoriadne jasne rozlišuje medzi nárokovaním si pravdy a skutočným úsilím o duchovnú múdrosť, ako aj o spirituálnu realizáciu.

V živote existuje podvádzanie samého seba - sebaklam, aj klamanie druhých. Keď ľudia usilujú o duchovnú skutočnosť, musia prestať s nemorálnymi požiadavkami alebo s pocitom, že sú obeťami, bez ohľadu na to, aký je tento stav obete - či ide o predstierané lacné výhovorky, alebo je to pociťované ako reálna trauma. Snaha o ducha sa nesmie zastaviť na žiadnej traume ani na žiadnom ospravedlňovaní seba samého.

Rudolf Steiner v jednej z prednášok o Kázaní na vrchu jasne hovorí o tomto svete skutočností, ktorý sa zdá tak veľký a ktorý obsadzuje človeka až do psychiky. Vyjadruje to takto:

„Viete, že obvykle sa prvá veta Kázania na vrchu prekladá takto:

Blažení, ktorí sú duchovne chudobní, lebo ich je kráľovstvo nebeské. (Mt 5,3)

Pre každé hlbšie a zmysluplnejšie chápanie musia pôsobiť celkom nepatrične práve tie interpretácie, ktoré sa zvyčajne prisudzujú týmto vetám z Kázania na vrchu:

Tí, ktorí sú duchovne chudobní, sú obvykle chápaní ako tí, ktorí za to dostanú „bežnú odmenu". A ak tieto vety vnímame tak, akoby išlo o to, že by sme mohli dostať odmenu za duchovnú chudobu, za milosrdenstvo ... a podobne, ak veríme, že zakladateľ kresťanského náboženstva

by chcel povedať: „Buď milosrdný a budeš za to odmenený blaženosťou!", potom by musel každé zjednávanie o odmene velebiť ako blažené. O tom už čvirikajú aj vrabce na streche, na to netreba žiadne etické učenie, ako je Kázanie na vrchu. Avšak také náuky, akým je Kázanie na vrchu, ktoré predniesol samotný zasvätenec, robia z človeka zasväteného.[1] "

Vypočítavý rozum sa nedá dosť dobre použiť pri pravom úsilí o ducha. No človek sa musí sebakriticky a každodenne s novým elánom vzchopiť k úsiliu o duchovnosť. Musí sa správne vychovávať, aby ustúpili jednostranné vypočítavé podoby túžob duše a ľudské vedomie už viac neprahlo po rýchlej odmene pre seba samého, ale aby túžilo po skutočnostiach s radosťou - *ánanda*
, ktorá prebýva v nich samotných.

Usilujem sa o duchovné pravdy a ich realizáciu,

pretože takto byť aktívny zodpovedá realite duchovného sveta

a duchovná účasť je možná len za týchto podmienok.

Prehlbujúca literatúra:

1) Viď. porovnanie v Bhagavadgíte, v druhej časti verša 10 v kapitole 3:

anena prasavi yadhvam e a vo 'stv i a kāma dhuk

„Ukotvite sa v obeti a nech je tento základný princíp ducha kravským mliekom (zdrojom naplnenia) vašej túžby."

(Voľný preklad)

2) Odporúčame výklady tohto verša v knihe „Základy poznania Bhagavadgíty".

Poznámka:

[1] Rudolf Steiner: Kázanie na hore (Berlín, 19. júna 1905), v: Sebapoznanie a poznanie Boha II: Teozofia, Kristológia a mytológia (GA 90b)

https://rsarchive.org/Lectures/GA090b/German/19050619.html

meditácia č. 370 < späť zoznam meditačných obsahov < späť meditačné obsahy v r. 2026 < späť vpred >

meditácia č.372